

LISTOPAD,
GRUDZIEŃ 2022
NUMER 131

Głos Świętego Franciszka

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO
WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

Listopad

- czas zadumy, refleksji nad przemijalnością życia ziemskiego
- Czas modlitwy za tych, którzy odeszli od nas
- miesiąc pamięci narodowej
- czas budzenia w sercu NADZIEI, że Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa to otwarcie dla nas WIECZNOŚCI ...!!!

Grudzień

- czas **ADWENTU**, oczekiwania na Boże Narodzenie
 - Czas najdłuższych nocy i krótkich dni
-

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Moi drodzy parafianie i sympatycy naszej Parafii i naszego Głosu św. Franciszka. Za nami dni: Uroczystości Wszystkich Świętych i Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych, to prawdy naszej wiary. Matka Kościół przypomina nam prawdy ostateczne, w których będziemy mieli swój udział. Obyśmy spotkali się w niebie gdzie jest Nasz Bóg Ojciec i Syn i Duch Święty, a także NMP i święci, którzy są dla nas przewodnikami jak tu na ziemi troszczyć się o swoje zbawienie.

Przed nami 11 listopada Święto Odzyskania Niepodległości Polski. Wspominamy wszystkich którzy walczyli o Naszą Polskę, aby była Wolna i Niepodległa, a także Wierna Bogu. Czas jesieni to czas wspomnień i rozmyślań, o wierze osobistej, o naszej relacji do Boga i bliźnich, oraz czy dajemy świadectwo wiary. Uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata kończymy rok liturgiczny posłani w pokoju Chrystusa.

Zaczynamy Adwent aby przygotować się na przyjście Chrystusa oraz do świąt Bożego Narodzenia, poprzez Msze św. Roratnie i rekolekcje Adwentowe. Niech Bóg nam błogosławi i udziela wszelkich łask potrzebnych do codziennego mężnego postępowania w wierze.

Ks. Robert.

Bóg z
ufnością
patrzy na to,
kim możemy
się stać

Papież Franciszek

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

Papież w rozważaniu przed modlitwą Anioł Pański nawiązał do Ewangelii opowiadającej o Zacheuszu, który w Jerychu był zwierzchnikiem celników. Franciszek zauważył, że w centrum tej historii znajdują się dwa spojrzenia, które szukają się nawzajem: spojrzenie Zacheusza, szukającego Jezusa i spojrzenie Jezusa, szukającego Zacheusza. Decydujący jest w tym drugi aspekt: spojrzenie Jezusa. On został posłany przez Ojca, aby szukać zagubionych; a kiedy przybywa do Jerycha, przechodzi tuż obok drzewa, na którym siedzi Zacheusz. Ewangelia relacjonuje, że „gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejść prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu»”. To bardzo piękny obraz, bo skoro Jezus musi wnieść spojrzenie, to znaczy, że patrzy na Zacheusza od dołu – podkreślił Papież. - To jest historia zbawienia: Bóg nie spojrzał na nas z góry - nie, aby nas upokorzyć - nie i osądzić - nie; przeciwnie, uniżył się do tego stopnia, że umył nam nogi, spojrzał na nas z dołu i przywrócił nam godność.”

<https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2022-10/papiez-bog-z-ufnoscia-patrzy-na-to-kim-mozemy-sie-stac.html>

Ważne jest,
abyśmy
mieli takie
oczy jak
Jezus

Abp. Grzegorz Ryś

GŁOS ARCYBISKUPA GRZEGORZA RYSIA:

Ważne jest, abyśmy mieli takie oczy jak Jezus. ... Zanim pójdziemy głosić ludziom Ewangelię, to zobaczymy, czy patrzymy na nich takimi samymi oczami jak Pan Bóg. Jak ich nie widzisz po Bożemu to nie głos im słowa, bo to do niczego nie prowadzi. ... Prośmy Boga, żeby w Duchu Św. rozwiązywał nas z wszelakich więzów. Najpierw z tych więzów, które biorą się w naszym życiu z grzechu, byśmy mogli być wolnymi ludźmi. Prośmy także aby uwalniał nas z takich więzów, które nie są od razu oczywiste. Prośmy Pana, żebyśmy poddawali się Jego wzrokowi, Jego ocenom, a także mocy Ducha w której nas rozwiązuje właśnie z tych więzów, które nie są widoczne na zewnątrz”

<https://www.archidiecezja.lodz.pl/aktualnosci/2022/10/abp-rys-wazne-jest-abyśmy-mieli-takie-oczy-jak-jezus-spotkanie-szkol-ewangelizacji-swietego-andrzeja>

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Okladka: Fragment obrazu XIV Stacji Drogi Krzyżowej - Jezus w grobie. Zdjęcia w tym numerze: Maria Dąbrowska, Maria Mazurkiewicz, <https://archidiecezja.lodz.pl> i inne.

Zespół redakcyjny: Redaktor naczelny i Opiekun Duchowy: Ks. Proboszcz Robert Kaczmarek; Osoby pomagające: Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele. Zapraszamy wszystkich chętnych do redagowania gazetki. Teksty można nadsyłać na adres: marimaz@o2.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych tekstów.

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU. <http://franciszek.org.pl/> 93-549, Łódź, ul. Przyszkołe 2, tel. 42-233-67-77; adres e-mail: franciszekld@toya.net.pl

Druk: Quick-Druk s.c. Dariusz i Marek Mroczkowsky, Łódź, Łąkowa 11, quick@druk.pdi.pl

Tel. 42 233 67 77

poniedziałek - piątek:
9.00 - 10.30; 16.00 - 17.00 ;
sobota: 9.00 - 10.30

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

Kancelaria parafialna

WE WRZEŚNIU I PAŹDZIERNIKU 2022:

Odeszli do Pana:

Józef Kędzia, Józef Pakuła, Józef Węglarek, Jan Więckowski, Sylwester Zalewski, Zofia Krzywkowska, Piotr Starzyński, Antoni Andruszkiewicz, Stanisław Śmigiel, Aleksandra Salbierz, Janusz Kołodziejczyk, Łukasz Chmiel, Włodzimierz Berner, Maria Koniarska, Janusz Wanke, Stanisław Pawłowski, Henryk Kowalski, Janusz Strzelczyk, Paweł Pietrzko, Jan Pierzchałka, Michalina Chmielewska, Danuta Landowicz-Kotowska, Lucyna Bogusz, Stefan Wojciechowski, Zofia Krzyżak, Krystyna Gołygowska.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Mocą Chrztu Świętego do wspólnoty Kościoła przez polanie wodą zostali włączeni:

Hanna Bucior, Weronika Potoreczyk, Kazimierz Ścieszko, Antonina Ścieszko, Wiktoria Dominika Gawlik, Ignacy Damian Tatarski, Aleksander Wodowski, Jakub Kiełek, Antonina Adamczyk, Jan Łukasz Nowak, Antoni Adamczewski, Amelia Wojda, Ludwik Janusz, Hanna Goździk, Bartosz Jan Kwiatkowski, Viktoria Tsapiuk, Anatol Kapela-Włodzimierski, Mikołaj Kosma Pluciennik, Hanna Bąk, Magdalena Grot, Zuzanna Katarzyna Kaźmierska, Antonina Martyna Grzyb, Wojciech Szczepan Szczepański, Alicja Anna Tokarska, Artur Jan Krawczyk.

RORATY W NASZYM KOŚCIELE ODBYWAĆ SIĘ BĘDĄ W ADWENCIE W DNI POWSZEDNIE O GODZ. 7.00

MSZE ŚWIĘTE NABOŻEŃSTWA

DNI POWSZEDNIE7.00; 7.30; 17.00; 18.00

SOBOTY7.00; 7.30; 8.00; 18.00

NIEDZIELE I ŚWIĘTA7.30; 9.30; 11.00; 12.30; 18.00

MSZE ŚW. O ŚW. FRANCISZKU

z oddaniem czci jego relikwiom, w czwartki17.00

W INTENCJI ZMARŁYCH polecanych Bogu w Wypominkach

oraz tych, którzy odeszli od nas w ostatnim miesiącu

w ostatni piątek miesiąca 18.00

WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH

w niedzielę przed Mszą Św.7.15; 9.15; 10.45

ADORACJA NAJŚW. SAKRAMENTU w czwartki, w Kaplicy ..15.00 – 17.00

• **Koronka do Miłosierdzia Bożego..... 15.00**

• **Modlitwy do św. Franciszka i zakończenie Adoracji..... 16.45**

NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCYśrody 17.45

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM OFIARODAWCOM, KTÓRZY WSPIERAJĄ UTRZYMANIE NASZEJ PARAFII I ŚWIĄTYNI.
ZAPEWNIAMY O PAMIĘCI W MODLITWIE O WSZELKIE ŁASKI, ZDROWIE I CIERPLIWOŚĆ, W TYM TRUDNYM CZASIE.

OFIARY MOŻNA WPLACAĆ NA KONTO PARAFIALNE:

Bank Pekao SA 25 1240 1545 1111 0010 2074 7364

Refleksje kapłana na temat...

Ks. Radosław Krych

zmarłych jest "uczynkiem miłosierdzia względem ciała" i "uczczeniem dzieci Bożych będących świątynią Ducha Świętego" (nr 2300).

Katechizm odwołując się do „Obrzędów pogrzebu” przypomina, że w czasie pogrzebu Kościół żegna zmarłego, poleca go Bogu i jest to "ostatnie pożegnanie, jakie wspólnota chrześcijańska oddaje swemu członkowi, zanim ciało będzie wyniesione i pogrzebane" (nr 1690).

**„Prochem jesteś
i w proch się obrócisz,
ale Pan cię wskrzesi
w dniu ostatecznym.
Żyj w pokoju”.**

Te słowa zaczerpnięte z Księgi Rodzaju słyszymy na każdym katolickim pogrzebie. Wyrażają one z jednej strony fakt, że nasze ciało złożone do grobu stanie się prochem, z drugiej zaś nadzieję na wskrzeszenie w dniu ostatecznym. W kontekście Dnia Zaduszniego warto przyjrzeć się nauce i dyscyplinie Kościoła odnośnie grzebania zmarłych, w szczególności w odniesieniu do praktyki kremacji.

Pogrzebanie ciała w ziemi jest dla chrześcijan nie tylko naśladowaniem pogrzebu Chrystusa, ale także wyraża wiarę w zmartwychwstanie oraz ma znaczenie symboliczne. Jest przekazaniem ciała ziemi, z której człowiek został stworzony przez Boga i lepiej wyraża okazywany mu szacunek w perspektywie przyszłego zmartwychwstania. Kościół czyni to w duchu słów św. Pawła "Zasiewa się zniszczalne – powstaje zaś niezniszczalne; sieje się niechwalne – powstaje chwalebne; sieje się słabe – powstaje mocne; zasiewa się ciało zmysłowe – powstaje ciało duchowe.

Jeżeli jest ciało ziemskie, powstaje też ciało niebieskie" (1 Kor 15,42-44). Tę wiarę w zmartwychwstanie potwierdza Rytuał pogrzebu: "W obrzędach pogrzebowych święta matka Kościół nie tylko poleca Bogu zmarłych, lecz także umacnia nadzieję swoich żyjących dzieci i wyznaje wiarę, że kiedyś wszyscy ochrzczeni zmartwychwstaną z Chrystusem". Wynika to z natury liturgii pogrzebowej, w której Kościół "obchodzi z wiarą paschalne misterium Chrystusa i modli się, aby ci, którzy przez chrzest zostali wszczępieni w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, z Nim, przeszli przez śmierć do życia". W odniesieniu do zmarłych liturgia pogrzebowa jest wyrazem szacunku dla ciała ludzkiego, oraz stanowi modlitwę wstawienniczą o przyjęcie ich przez Boga, w którego wierzyli i starali się żyć według Jego wskazań. Natomiast dla żyjących jest wezwaniem do wyznania wiary w paschalny charakter śmierci chrześcijanina, a w konsekwencji w zmartwychwstanie; przez to budzi nadzieję i pomaga przeżyć śmierć kogoś bliskiego jako tylko czasowe rozłączenie, pomaga zachować pogodę ducha i broni przed rozpaczą.

Co z kremacją ciała?

W ostatnich latach praktyka kremacji rozpowszechniła się znacząco w dużej liczbie krajów. Co prawda kremacja była niekiedy praktykowana w krajach chrześcijańskich już we wczesnym średniowieczu, ale w sytuacjach "wyższej konieczności", np. nagromadzenia dużej liczby zwłok z powodu wojny, zarazy lub klęski głodu. Zwłoki palono, aby uchronić ludność przed zarazą i uniknąć rozprzestrzeniania się chorób. Dopiero od Oświecenia zaczęto także w krajach chrześcijańskich popierać kremację, głównie z racji higienicznych, ale również z powodów przeciwnych religii. Wtedy Kościół katolicki po raz pierwszy sprzeciwił się tej praktyce w wypowiedzi Kongregacji Świętego Oficjum *Quo cadaverum cremationem* z dnia 19 V 1889.

Grzebanie zmarłych

W Katechizmie Kościoła Katolickiego w nr 1685 znajdujemy wskazania Kościoła odnośnie do pogrzebu z podkreśleniem paschalnego charakteru śmierci chrześcijanina. Katechizm podkreśla, że "ciała zmarłych powinny być traktowane z szacunkiem i miłością wypływającą z wiary i nadziei zmartwychwstania". Przypomina również, że grzebanie

Refleksje kapłana na temat... cd.

Ks. Radosław Krych

Kościół powołuje się w niej na niezmienną od początku tradycję grzebania zmarłych, poza sytuacjami nadzwyczajnymi. Kodeks Prawa Kanonicznego z 1917 r. nakazywał grzebanie ciał wiernych zmarłych i potępiał kremację. Jedynie bardzo ważne przyczyny mogły usprawiedliwiać odstąpienie od tej zasady, jak np. wojna lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się śmiertelnych epidemii. Ci, którzy wyrazili wolę kremacji swoich zwłok byli pozbawieni chrześcijańskiego pogrzebu.

Instrukcja De cadaverum crematione

Ważna zmiana w stanowisku Kościoła wobec kremacji nastąpiła po wydaniu przez Święte Oficjum Instrukcji *De cadaverum crematione* 8 V 1963. Według niej spalenie ciała nie dotyka duszy człowieka i nie przeszkadza Bożej wszechmocy w jego rekonstrukcji, dlatego nie sprzeciwia się dogmatowi ani wierze chrześcijańskiej. Niemniej w instrukcji zaleca się tradycyjne grzebanie ciała, a stosowanie kremacji jedynie w wypadkach konieczności. Instrukcja zaznaczała równocześnie, że obecnie kremacja w zasadzie nie jest wynikiem nienawiści do Kościoła ani do zwyczajów chrześcijańskich, lecz najczęściej stosowana jest z motywów higienicznych, ekonomicznych lub innego rodzaju. Zalecała równocześnie, aby wiernych wychowywać do tego, że **Kościół preferuje pogrzebanie zmarłych w ziemi.**

Kongregacja wyraźnie zabraniała rozsypania prochów, gdyż wierni winni znać miejsce spoczynku swoich zmarłych.

Dalsza zmiana stanowiska Kościoła w stosunku do kremacji nastąpiła wraz z wydaniem *Obrzędów Pogrzebu* w 1969 r. We wstępie do rytuału zapisano: „Tym, którzy wybrali spalenie swoich zwłok, należy udzielić pogrzebu chrześcijańskiego, chyba że na pewno wiadomo, iż podjęli oni tę decyzję z motywów przeciwnych zasadom wiary chrześcijańskiej”.

Najnowsze dokumenty

Według Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. wierni zmarli powinni otrzymać pogrzeb kościelny zgodnie normami prawa (kan. 1176 § 1) i z zachowaniem przepisów liturgicznych (§ 2). Pogrzeb ma na celu wypraszenie duchowej pomocy zmarłemu, jest wyrazem szacunku dla ludzkiego ciała, a żyjącym niesie pociechę nadziei. **"Kościół usilnie zaleca zachowanie pobożnego zwyczaju grzebania ciał zmarłych. Nie zabrania jednak kremacji, jeśli nie została wybrana z pobudek przeciwnych nauce chrześcijańskiej"** (§ 3). Dlatego pogrzeb kościelny nie przysługuje tym, którzy "wybrali spalenie swojego ciała z motywów przeciwnych wierze chrześcijańskiej" (kan. 1184 § 1).

Najnowszym dokumentem dotyczącym kremacji jest Instrukcja Kongregacji Nauki Wiary z 15 sierpnia 2016 r. *Ad resurgendum cum Christo*, w której Kościół przypomina,

że starodawną tradycją Kościoła jest grzebanie ciał zmarłych na cmentarzach oraz doprecyzowuje, że „kiedy z uzasadnionych przyczyn dokonuje się wyboru kremacji zwłok, prochy zmarłego muszą być przechowywane z zasady w miejscu świętym, czyli na cmentarzu, lub jeśli trzeba w kościele albo na terenie przeznaczonym na ten cel (...)”.

Kościół z całą stanowczością sprzeciwia się rozsypaniu prochów zmarłych, albo praktyce trzymania ich w domu, bądź rozdzielania pomiędzy bliskich, lub tworzenia z nich biżuterii.

Podsumowując. Zapewne zwyczaj spopielenia zwłok będzie coraz częstszy z różnych powodów, to jednak warto znać nauczanie Kościoła w odniesieniu do grzebania zmarłych. Być może pomoże ono zdecydować w jaki sposób my sami chcemy być pochowani.

„Twoje ciało było świątynią Ducha Świętego” – te słowa również słyszymy na katolickim pogrzebie. Warto wspomnieć na te słowa nawiedzać w tym czasie groby naszych bliskich, podziękować Panu Bogu za ich życie. Wszak od samego początku chrześcijanie pragnęli, by ich zmarli byli obiektem modlitw i wspomnień wspólnoty chrześcijańskiej. Ich groby stawały się miejscami modlitwy, pamięci i zadumy. Zmarli wierni są częścią Kościoła, który wierzy we wspólnotę tych, którzy pielgrzymują na ziemi, zmarłych, którzy jeszcze oczyszczają się, oraz tych, którzy cieszą się już szczęściem nieba; wszyscy łączą się w jeden Kościół.

W najbliższym czasie swoje imieniny obchodzą:

7 listopada Siostra Leonarda

21 listopada Ksiądz Janusz Sawicki.

9 grudnia Ksiądz Senior Wiesław Dura

Z tej okazji życzymy Solenizantom dużo zdrowia, pomysłności, radości, wielu łask Bożych i dobrych owoców w powołaniu zakonnym i kapłańskim, zadowolenia z pracy i duszpasterskiej posługi. Niech Pan Jezus Was prowadzi, Duch Święty oświeca, a Matka Boża otacza swym płaszczem miłości i matczynej opieki.

Z darem modlitwy w imieniu członków Akcji Katolickiej i wszystkich parafian życzenia składa zespół redakcyjny „Głosu Świętego Franciszka”.

Szczęść Boże !

Msze św. w intencji Solenizantów odbędą się

7.11. 22 w poniedziałek o godz. 7.00 w int. Siostry Leonardy

21.11.22 w poniedziałek o godz. 7.00 w int. Ks. Janusza Sawickiego

9.12.22 w piątek o godz. 7.00 w int. Ks. Wiesława Dury

Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny to święta wyjątkowe w naszej kulturze, Kościele katolickim i Kościołach protestanckich. To właśnie wtedy odwiedzamy cmentarze, wspominając tych, których wśród nas już nie ma. Zapalamy znicze, bo światło i ogień powiązane są z kultem zmarłych. Składamy wiązanki kwiatów, które z zapalonym „ogniem” są symbolem pamięci o zmarłych.

1 listopada, Uroczystość Wszystkich Świętych - to wspomnienie tych, którzy już dostali się do nieba, wyniesionych na ołtarze, naszych patronów i anonimowych świętych, a wywodzi się z kultu, czci, jakim darzono zmarłych męczenników. **Tego dnia wszyscy jesteście zobowiązani do uczestniczenia w Mszy św. W naszym kościele Msze św. będą odprawiane według porządku niedzielnego.**

2 listopada w Dzień Zaduszny czyli **Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych** modlimy się za dusze cierpiące w czyśćcu za ziemskie winy. **Msze św. w naszej parafii o godz. 7.00, 8.00, 9.00, 17.00 i 18.00.** W tym dniu w szczególny sposób polecamy Miłosierdziu Bożemu naszych bliskich zmarłych. Po Mszach św. odprawionych o godz. 9.00 i 18.00 procesja żałobna, w czasie której polecimy Bogu w modlitwie naszych zmarłych. W dniach od 1. do 8. listopada można uzyskać codziennie odpust zupełny za pobożne nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych. Odpust ten możemy ofiarować wyłącznie za zmarłych.

LISTO-PAD	WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI, ŚWIĘTA
1.11 WT	UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH.
2.11 SR	Dzień Zaduszny - Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych.
3.11 CZ	I czwartek miesiąca Św. Marcina de Porres, zakonnika, Św. Huberta biskupa, patrona myśliwych
4.11 PT	I piątek miesiąca. Św. Karola Boromeusza biskupa. 5. ROCZNICA OBJĘCIA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ I INGRESU DO BAZYLIKI ARCHIKATEDRALNEJ ABP METROPOLITY GRZEGORZA RYSIA.
5.11 SB	I sobota miesiąca . Msza św. W INT. OSÓB W ŻAŁOBIE, OSIEROCONYCH ORAZ ICH BLISKICH ZMARŁYCH, BAZYLIKA ARCHIKATEDRALNA Elżbiety i Zachariasza, rodziców św. Jana Chrzciciela
6.11 N	32. NIEDZIELA ZWYKŁA. NIEDZIELA MIESIĘCZNEJ ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU. Św. Leonarda z Limoges
7.11 PN	Msza św. I MARSZ PAMIĘCI DZIECI POMORDOWANYCH W NIEMIECKIM OBOZIE KONCENTRACYJNYM PRZY UL. PRZEMYSŁOWEJ. Bł. Heleny Enselmini Imieninowa Msza św. w int. S. Leonardy g. 7.00
8.11 WT	Św. Elżbiety od Trójcy Przenajświętszej, dziewicy
9.11 SR	ŚWIĘTO ROCZNICY POŚWIĘCENIA BAZYLIKI LATE-RAŃSKIEJ
10.11 CZ	Św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła.
11.11 PT	Św. Marcina z Turs biskupa. ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI. 104. ROCZNICA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI. Msza św. W BAZYLICE ARCHIKATEDRALNEJ O GODZ. 10.00
12.11 SB	Św. Jozafata, biskupa i męczennika
13.11 N	33. NIEDZIELA ZWYKŁA. V ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH. DZIEŃ SOLIDARNOŚCI Z KOŚCIOŁEM PRZEŚLADOWANYM. Świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski,
14.11 PN	Św. Mikołaja Tavelić, męczennika
15.11 WT	Św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła
16.11 SR	NMP Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia, Rocznica poświęcenia rzymskich bazylik świętych Apostołów Piotra i Pawła; św. Małgorzaty Szkockiej; św. Gertrudy, dziewicy; Św. Agnieszki z Asyżu dziewicy,
17.11 CZ	Świętej Elżbiety Węgierskiej
18.11 PT	Bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy
19.11 SB	Bł. Salomei, dziewicy
20.11 N	34. NIEDZIELA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECH-ŚWIATA 37. ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY. MARSZ DLA JEZUSA ŚWIATOWY DZIEŃ PAMIĘCI O OFIARACH WYPADKÓW DROGOWYCH PATRONALNE ŚWIĘTO AKCJI KATOLICKIEJ, LITURGICZNEJ SŁUŻBY OŁTARZA i ZGROMADZENIA SIÓSTR MISJONAREK ŚWIĘTEJ RODZINY Św. Rafała Kalinowskiego, prezbitera
21.11 PN	Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny DZIEŃ PRO ORANTIBUS, POŚWIĘCONY KLAUZUROWYM WSPÓLNOTOM ZAKONNYM Imieniny Ks. Janusza Sawickiego, Msza św. 7.00
22.11 WT	Imieniny Ks. Cecylii, dziewicy i męczennicy, patronki organistów
23.11 SR	Św. Klemensa I, papieża i męczennika, św. Kolumbana, opata
24.11 CZ	Świętych męczenników wietnamskich Andrzeja Dung-Lac, prezbitera, i Towarzyszy
25.11 PT	Św. Katarzyny Aleksandryjskiej dziewicy i męczennicy, Błogosławionych małżonków Alojzego Quattrocchi i Marii Corsini
26.11 SB	Św. Leonarda z Porto Maurizio, prezbitera; Bł. Jakuba Alberione

ADWENT GRUDZIEŃ	WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI, ŚWIĘTA
27.11 N	1. NIEDZIELA ADWENTU. POCZĄTEK ROKU LITURGICZNEGO Najświętszej Maryi Panny Cudownego Medalika, Odpust zupełny dla MI
28.11 PN	Św. Stefana Młodszeo, męczennika, św. Jakuba z Marchii prezbitera
29.11 WT	Bł. Marii Klementyny Anuarity Nengapeta, dziewicy i męczennicy
30.11 SR	ŚWIĘTO ŚW. ANDRZEJA APOSTOŁA
1.12 CZW	I czwartek miesiąca Św. Eligiusza
2.12 PT	I piątek miesiąca Bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera
3.12 SB	I sobota miesiąca Św. Franciszka Ksawerego, prezbitera
4.12 N	2. NIEDZIELA ADWENTU NIEDZIELA MIESIĘCZNEJ ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU. DZIEŃ MODLITW ZA KOŚCIOŁ NA WSCHODZIE Św. Jana Damasceńskiego, prezbitera i doktora Kościoła, św. Barbary.
5.12 PN	Św. Saby Jerozolimskiego prezbitera, bł. Narcyza Putz prezbitera, jednego z grona 108 męczenników, ofiar II wojny światowej
6.12 WT	Św. Mikołaja , biskupa
7.12 SR	Św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła.
8.12 CZW	UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP. 12.00 - GODZINA ŁASKI . ŚWIĘTO PATRONALNE MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ
9.12 PT	Dzień imienin Ks. Seniora Wiesława Dury, Msza św. o godz. 7.00. Św. Juana Diego Cuauhtlatoatzin
10.12 SB	NMP Loretańskiej . 102. ROCZNICA ERYGOWANIA DIECEZJI ŁÓDZKIEJ
11.12 N	3. NIEDZIELA ADWENTU. NIEDZIELA „GAUDETE” - RADOŚCI. Ołtarze ozdabia się kwiatami. Ornat może być koloru różowego ROZPOCZYNAJĄ SIĘ DNI KWARTALNE MODLITW O ŻYCIE CHRZEŚCJAŃSKIE RODZIN (3. TYDZ. ADWENTU) Zbiórka ofiar do puszek na Fundusz Obrony Życia im. Stanisławy Leszczyńskiej Św. Damazego I, papieża
12.12 PN	Najświętszej Maryi Panny z Guadelupe.
13.12 WT	Św. Łucji, dziewicy i męczennicy. 41. ROCZNICA OGŁOSZENIA STANU WOJENNEGO.
14.12 SR	Św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła
15.12 CZW	Św. Marii Crocifissy
16.12 PT	Św. Adelajdy. Można rozpocząć Nowennę do Dzieciątka Jezus (odmawiamy od 16 do 24 grudnia)
17.12 SB	Św. Jana Mathy DRUGA CZĘŚĆ ADWENTU. Dni powszednie od 17 do 24 grudnia włącznie są przeznaczone na bezpośrednie przygotowanie do uroczystości Narodzenia Pańskiego (Kal.42)
18.12 N	4. NIEDZIELA ADWENTU Świętych męczenników Pawła Mi, Piotra Doung i Piotra Truat
19.12 PN	Św. Anastazego I papieża
20.12 WT	Św. Dominika z Silos
21.12 SR	Św. Piotra Kanizjusza, prezbitera i doktora Kościoła
22.12 CZW	Św. Franciszki Cabrini POCZĄTEK ZIMY.
23.12 PT	Św. Serwulusa. Św. Wiktorii
24.12 SB	WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO. Msze św. 7.00,7.30 i PASTERKA godz. 24.00 Adama i Ewy, pierwszych rodziców
25.12 N	UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO. Pierwsza msza św. o godz. 8.00

LISTOPAD 2022

**POWIERZONA PRZEZ
PAPIEŻA FRANCISZKA****Za dzieci, które cierpią**

Módlmy się, aby dzieci, które cierpią - te, które żyją na ulicy, ofiary wojen, sieroty - miały dostęp do edukacji i mogły na nowo zaznać uczucia ze strony rodziny.

**KRUCJATA MODLITWY
W INTENCJI
OJCZYZNY I KOŚCIOŁA**

Aby Polacy z odwagą bronili się przed działaniami godzącymi w naszą narodową tożsamość, wiarę chrześcijańską i kulturę.

**RYCERSTWO
NIEPOKALANEJ**

Abyśmy, szczególnie w okresie Adwentu, trwali w radosnym oczekiwaniu na drugie przyjście naszego Pana, dając przykłady wierności Niepokalanej.

GRUDZIEŃ 2022

**POWIERZONA PRZEZ
PAPIEŻA FRANCISZKA****Za organizacje
wolontariatu**

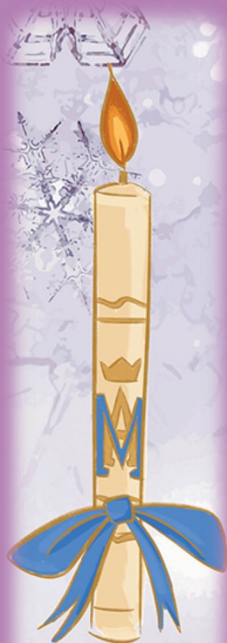
Módlmy się, aby organizacje wolontariatu i zajmujące się promocją człowieka znalazły osoby pragnące angażować się na rzecz dobra wspólnego oraz aby szukały wciąż nowych dróg współpracy na poziomie międzynarodowym.

**KRUCJATA MODLITWY
W INTENCJI
OJCZYZNY I KOŚCIOŁA**

Aby Polacy z odwagą bronili się przed działaniami godzącymi w naszą narodową tożsamość, wiarę chrześcijańską i kulturę.

**RYCERSTWO
NIEPOKALANEJ**

Abyśmy za wzorem św. Maksymiliana radowali się Niepokalanym Poczęciem i stawiali się dla świata znakiem rycerskiego powołania do świętości.

NOWY ROK LITURGICZNY 2022/23

ADWENT

Adwentem w Kościele rozpoczynamy Nowy Rok Liturgiczny. Adwent rozpoczyna się zawsze od I Nieszporów I Niedzieli Adwentu, która przypada w tym roku **27 listopada** i trwa do I Nieszporów uroczystości Narodzenia Pańskiego 25 grudnia (kończy się więc wieczorem 24 grudnia). Trwa od 23 do 28 dni i obejmuje 4 kolejne niedziele. Teologicznie czas ten wyraża radosne oczekiwanie Kościoła na podwójne przyjście Chrystusa. W pierwszym okresie do 16 grudnia włącznie akcent położony jest na Paruzję, czyli ostateczne przyjście Chrystusa na końcu świata. Ostatni tydzień natomiast od 17 do 24 grudnia włącznie bezpośrednio przygotowuje do narodzenia Chrystusa, przez które Bóg wypełnia wszystkie obietnice złożone w historii. Analogicznie więc liturgia I Niedzieli Adwentu przypomina nam o obietnicy powtórnego przyjścia Jezusa, liturgie II i III Niedzieli (zwanej także *Gaudete*) mówią o postaci św. Jana Chrzciciela. Ostatnia, IV Niedziela Adwentu skupia naszą uwagę na osobie Maryi - Matki Boga. Hasłem nowego roku duszpasterskiego jest: **Wierzę w Kościół Chrystusowy.** (wg. <https://brewiarz.pl/czytelnia/rok.php3#adwent>)

Adwent - Radość czy pokuta?

No właśnie. Czas radosnego oczekiwania. Jednak przez wiele wieków Adwent był okresem pokuty. Wierni przygotowywali się na Boże Narodzenie, poszcząc. Zresztą, także cała liturgia przywodziła (i nadal przywodzi) nam myśl o pokucie: głównymi „bohaterami” tego okresu są wszak prorok Izajasz – piszący w czasie największych udręceń, jakie cierpiał naród wybrany – oraz wielki pokutnik św. Jan Chrzciciel. Skoro Jan „przygotowywał drogę” Mesjaszowi surową pokutą, to nie ma nic niestosownego w tym, że i wierni podejmują w okresie Adwentu praktyki pokutne. O pokucie przypomina nam także fioletowy kolor szat liturgicznych. Z drugiej strony, już od ponad stu lat Kościół nie wymaga postu w okresie Adwentu. Jak się w tym odnaleźć?

Przed wszystkim pamiętajmy o celu Adwentu. Jest nim z jednej strony przypomnienie nam o przygotowaniu się na powtórne przyjście Pana Jezusa (zwłaszcza pierwsza połowa Adwentu). To przyjście, o którym święty Paweł mówi, że skoro czas jest krótki i przemija postać tego świata, to powinniśmy używać tego świata jak gdybyśmy z niego nie korzystali (por. 1Kor 7,29–31). Święci wszystkich czasów wzywali wiernych do przygotowywania się na powtórne przyjście Pana poprzez pokutę – jakkolwiek dla nas, którzy wierzymy, perspektywa Jego przyjścia jest radosna. Z drugiej strony, Adwent – szczególnie od 17 grudnia, kiedy w liturgii zaczyna się śpiewać wielkie antyfony (których inicjały układają się w słowa: *ero cras*, czyli *jutro będę*) – przygotowuje nas na pełne radości święto Bożego Narodzenia.

Czy jednak radość i pokuta są ze sobą sprzeczne? Najbardziej radosny ze świętych, św. Franciszek z Asyżu, przygotowywał się do Bożego Narodzenia surowym postem, który rozpoczynał już 2 listopada (i który w Regule przepisał wszystkim braciom). Dalej, praktyki pokutne pozwalają nam uczestniczyć w tamtym oczekiwaniu. W ubóstwie i niedostatku, jakie cierpieli Maryja i Józef.

Trzeba nam więc unikać skrajności. Niech nas nie zwiedzie fioletowy kolor i wielbłądzia skóra Jana Chrzciciela. Mamy być prawdziwie radosni. Jednocześnie jednak niech nas nie zwiedzie konsumistyczny klimat adwentowych jarmarków i coraz łagodniejsza dyscyplina pokutna Adwentu. Ten czas ma być błogosławiony. Ma być czasem nawrócenia, a nawrócenie w Piśmie Świętym zawsze idzie w parze z pokutą. (o. Wawrzyniec Maria Waszkiewicz)

Adwentowe symbole i zwyczaje

Fioletowy kolor szat liturgicznych. W liturgii adwentowej obowiązuje fioletowy kolor szat liturgicznych. Barwa jest połączeniem błękitu i czerwieni, które wyrażają to, co duchowe i to, co cielesne. Symbolizuje dokonane przez Wcielenie Chrystusa, zjednoczenie tego, co Boskie i tego, co ludzkie.

Najbardziej charakterystycznym zwyczajem adwentowym, zwłaszcza w Polsce, są **Roraty – Adwentowe poranne Msze święte** odprawiane ku czci Matki Bożej. Nazwa pochodzi od pierwszych słów łacińskiej pieśni *Rorate coeli desuper...* (pol. Rosę niebiosu spuście...). Tradycja nabożeństw roratnich sięga XIII wieku, kiedy to w katedrze na Wawelu św. Kinga wprowadziła zwyczaj liturgii roratniej.

Roratka – Świeca Maryjna. Najbardziej znanym obrzędem związanym z roratami jest zapalanie dodatkowej świecy (roratki) umieszczanej przy ołtarzu, która jest symbolem Maryi oczekującej na przyjście Światła, którym jest Jezus Chrystus. Świeca ta jest przyozdobiona białą, lub niebieską wstążką, oznaczającą Niepokalane Poczęcie.

Adwentowe Lampiony. Na roraty przychodzi się z zapalonymi świecami lub lampionami. Msza ta charakteryzuje się półmrokiem panującym w świątyni, a światła zapalane są dopiero w czasie śpiewania Hymnu Anielskiego (*Chwała na wysokości Bogu...*). Zapalone lampiony rozświetlają mroki grudniowej nocy.

Symbolizują potrzebę gromadzenia przez okres Adwentu dobrych uczynków, rozjaśniając mroki naszych grzechów, wskazują Chrystusowi drogę do naszych serc. **RORATY W NASZYM KOŚCIELE ODBYWAĆ SIĘ BĘDĄ W ADWENCIE W DNI POWSZEDNIE O GODZ. 7.00**

Schody. Innym zwyczajem jest ustawianie w kościołach schodów, po których „schodzi” figurka małego Jezusa. Każdy stopień oznacza jeden dzień Adwentu.

Adwentowy Wieniec. Ostatnio przyjął się też zwyczaj stawiania wienca adwentowego wykonanego z gałęzi drzew iglastych. Na początku każdego tygodnia zapala się jedną z czterech umieszczonych w nim świec. Światło świec w wieniec niesie przesłanie, by nigdy nie zabrakło nam nadziei. Zieleń jest symbolem trwającego życia. Kształt kręgu symbolizuje wieczność Boga, który nie ma początku ani końca, oraz wieczność życia Chrystusa.

„**Świeca Proroka**” (**Świeca Nadziei**) – zapalana w I Niedzielę Adwentu symbolizuje proroków, którzy zapowiedzieli przyjście Mesjasza.

„**Świeca Betlejem**” (**Świeca Pokoju**) – zapalana w II Niedzielę Adwentu na pamiątkę miejsca, w którym narodził się Zbawiciel.

Pozostały nam jeszcze dwie, z czego jedna jest różowa. Dlaczego?

„**Świeca Pasterzy**”, zwana **Świecą Radości**, zapalana jest w III Niedzielę Adwentu i przypomina pasterzy, którzy jako pierwsi ujrzeli Jezusa i ogłosili światu „radosną nowinę”.

Niedziela ta nosi nazwę *Gaudete* („Radujcie się”), dlatego świeca ma radosny, różowy kolor.

Ostatnia ze świec zapalana jest w IV Niedzielę Adwentu i nosi nazwę „**Świeca Aniołów**”, albo **Świeca Miłości**. Symbolizuje ona aniołów, którzy objawili się pasterzom w grocie betlejemskiej, ogłaszając im narodziny Dzieciątka Jezus. W Wigilię Bożego Narodzenia wszystkie palące się świece symbolizują bliskość „przyjścia” Jezusa.

Kalendarz adwentowy. Zbliżanie się Świąt Bożego Narodzenia odznaczane jest w adwentowym kalendarzu. Zwyczaj ten jest znany i pielęgnowany w wielu krajach na całym świecie. Każdy nowy dzień w kalendarzu wskazuje na zbliżanie się przyjścia Jezusa i budzi w sercach uczucie radości. Może zawierać kartkę z reprodukcją sceny biblijnej, drzwiczki lub okienko, które codziennie otwierając się ukazuje ten obraz, cytaty na dany dzień z czytań biblijnych lub głęboką myśl. Kalendarz adwentowy wskazuje nie tylko na zbliżające się święta lecz na czas zbawienia dany nam dzisiaj.

Szopka Bożonarodzeniowa. Kolejny zwyczaj to budowanie szopki bożonarodzeniowej. Tradycję bożonarodzeniowych szopek zapoczątkował w Greccio święty Franciszek z Asyżu. Pragnął on, aby to fizyczne przedstawienie ubóstwa, jakie dla nas wycierpiał Pan Jezus i Jego Matka, pomagało jemu samemu oraz wszystkim wierzącym w rozpalaniu w nas ognia Bożej miłości. Obyż ta miłość mogła ogrzać Dzieciątka! Betlejemka stajenka powinna bez wątpienia zajmować szczególne miejsce w naszych sercach. Ale czy nie byłoby dobrze, aby zagościła także w naszych domach? We Włoszech już z początkiem Adwentu całe rodziny pracują nad przygotowaniem pięknej szopki. Czego tam nie ma! Mech, liście, kamienie. Figurki – zwłaszcza te z szopek neapolitańskich... piękne detale, prawdziwe dzieła sztuki. Wszystko jest przygotowane, brakuje tylko Dzieciątka, które trafia do kołyski w Noc Bożonarodzeniową. To stopniowe upiększanie szopki przez cztery tygodnie sprawia, że Adwent staje się naprawdę czasem oczekiwania i naprawdę oczekiwania radosnego...

Listy do Dzieciątka Jezus. Tradycyjnym katolickim zwyczajem jest pisanie w adwencie przez dzieci listów do Dzieciątka Jezus. Listy mogą zawierać różne intencje modlitewne i obietnice dobrych uczynków. W listach dzieci wyrażają swoje prośby i życzenia odnośnie prezentów gwiazdkowych. Dzieci idąc spać po wieczornej modlitwie kładą listy na parapecie okna, skąd według ich przekonania aniołowie zabierają w nocy i zanoszą do Dzieciątka Jezus.

Dobre postanowienia. Czas Adwentu wiąże się ze zwyczajem podejmowania różnych dobrych postanowień, które wyrażają wewnętrzne przygotowanie do Bożego Narodzenia i chęć przemiany życia.

Wspólna modlitwa, rekolekcje i spowiedź adwentowa. Warto skorzystać z rekolekcji adwentowych i sakramentu pokuty, przystępować do Komunii św. Możemy też we wspólnocie rodzinnej śpiewać pieśni adwentowe, razem modlić się i czytać Pismo Święte. Warto też wyciszyć się i w adwencie uczynić więcej dobrego niż to zwykle czynimy.

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Od pierwszej niedzieli Adwentu wraz z rozpoczęciem nowego roku liturgicznego w Kościele w Polsce rozpoczął się nowy rok duszpasterski pod hasłem „Wierzę w Kościół Chrystusowy”.

W sobotę 17 września 2022 r. w Poznaniu odbyło się XIV Ogólnopolskie Forum Duszpasterskie organizowane, jak co roku, przez Akcję Katolicką, którego uczestnicy mogli zapoznać się z założeniami nowego programu duszpasterskiego. Cele tego programu przedstawił bp Andrzej Czaja, ordynariusz opolski, Przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP.

Trzeba czerpać z Bożego Ducha i owocować, by być bardziej Chrystusowym, by Nim promieniować, upodabniać się do Niego. Sprawy Kościoła to sprawy Ducha Świętego. Wiara to coś, co jest niewidzialne – w sensie duchowym, ale widzialne w strukturach i w instytucjach – mówił bp Andrzej Czaja. „W przyjmowaniu i wyznawaniu wiary apostolskiej jest wiele pęknięć, wielu, nawet tzw. ludzi Kościoła nie do końca zna wiarę apostolską, jeszcze gorzej jest z jej akceptacją. Obserwujemy dużą wybiórczość, a nawet relatywizm, wysoki jest poziom lekceważenia sakramentów św., coraz mniej osób korzysta z sakramentu pokuty, a młodzi ludzie z sakramentu małżeństwa z góry rezygnują. Podobnie jest z akceptacją nauczania papieża Franciszka” – zauważył biskup. „Trzeba powrócić do tego, który jest nowym Adamem, tworzyć – jak mówił bł. kard. Wyszyński, „nowych ludzi plemię”. Przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP podkreślił, że pierwszym zadaniem jest budzenie i umacnianie wiary w Kościół. Podkreślił, że istnieje dziś pilna potrzeba dawania świadectwa o Kościele. „Dziś nie wierzy się w Kościół, wzrasta poziom ignorancji rozumienia Kościoła, rzetelnego przekazywania prawdy o Kościele” – zaznaczył bp Czaja. Wskazał, że należy podjąć dzieło gruntownej odnowy Kościoła w odniesieniu do recepcji Soboru Watykańskiego II oraz pobudzania wśród wiernych świadomości bycia Kościołem. „Nie może być podziału na my i wy/oni – jesteśmy jedną rodziną kroczącą do Boga Ojca” – podkreślił. „Na nowo trzeba rozważyć i zastosować to, że trzeba wierzyć w Kościół, wierzyć Kościołowi i kochać go coraz bardziej” – przekonywał. Podkreślił konieczność wyjaśnienia, z czego wynika wiarygodność Kościoła, zbawczego sensu i misji Kościoła oraz obudzenia świadomości bycia Kościołem, a także zaznaczył potrzebę przybliżenia i rozumienia pojęcia „synodalności Kościoła”.

Inny prelegent, o. prof. dr hab. Andrzej Napiórkowski OSPPE z Krakowa, w swoim referacie podjął refleksję nad podwójną tajemnicą Kościoła. Podkreślił, że Kościół jest rzeczywistością bosko-ludzką, więc spotkanie Boga z człowiekiem jest wydarzeniem Kościoła. Wskazał również, że wszystkie określenia Kościoła, jak nowy lud Boży, wspólnota, communio, są poprawne, ale więź Kościoła z Trójcą Świętą jest oczywista. „Kościół trzeba widzieć jako Kościół trójjedynego Boga i człowieka, jako proces tajemnicy zbawienia, która ciągle trwa. Kościół należy rozumieć jako tajemnicę wspólnoty, gdzie dochodzi do miłosnego samoudzielania się trójjedynego Boga grzesznemu człowiekowi, aby on mógł świadczyć o zmartwychwstałym Panu i nadziei, która przekracza śmierć. Wyzwaniem jest dla nas odkrywanie osoby i działania Ducha Świętego” – zauważył prelegent.

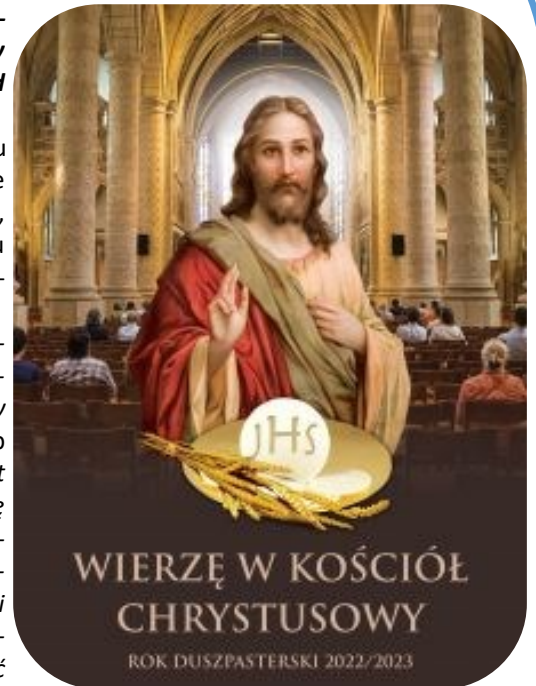
W drugiej części spotkania pt. „Co to znaczy wierzyć w Kościół Chrystusowy”, ks. prof. Jerzy Szymik z Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach zaprezentował referat pt. „Fides in Ecclesia: wiara jako nadzieja na miłość”, będący formą medytacji na temat wiary.

Podkreślił, że wiara jest fenomenem, który jest w Kościele. Teolog i poeta zastanawiał się, jak łączą się ze sobą wiara, nadzieja i miłość w Kościele, który żyje nimi i z nich. Przekonywał, że jest to nierozdzielna triada, której Kościół daje życie. „Nadzieja wypływa stąd, że wiara mówi prawdę o sprawie miłości i każdej innej sprawie. Wiara jest nadzieją na miłość” – stwierdził ks. prof. Szymik.

Prelegent zauważył, że „Kościół jest zgodnie z tym obrazem wchodzeniem na drabinę wiary, która prowadzi do miłości i otwiera na jej szczycie horyzont bezkresnej nauki”. Odpowiadając na pytanie, co to znaczy wierzyć, przekonywał, że wierzyć to przede wszystkim uznać za prawdę to, czego do końca nie ogarnia nasz umysł, a co nam objawił Bóg. W opinii ks. profesora „wiara jest wydarzeniem łaski, która rozgrywa się w przestrzeni niczym nienaruszonej wolności człowieka”. „Wiara w Boga i Bogu jest dobrem, z którego płynie każde inne dobro” – zaznaczył prelegent. Gość z Katowic zwrócił uwagę na nierozdzielność wiary i nawrócenia. „Wiara jest zawsze nawróceniem, wymaga decyzji i zwrotu. To przyznanie prymatu temu, co niewidzialne” – stwierdził

Gośćmi Ogólnopolskiego Forum Duszpasterskiego byli także kard. Angelo Scola, abp senior Archidiecezji Mediolanu, ks. dr hab. Jacenty Mastey, prof. KUL, prof. dr hab. Michał Wojciechowski z Olsztyna oraz ks. dr hab. Robert Skrzypczak, prof. AKW. Forum duszpasterskie swoim patronatem objął i wygłosił słowo wstępne abp Stanisław Gądecki, Metropolita Poznański, Przewodniczący KEP.

Opracowane na podstawie: <http://poznan.ak.org.pl/aktualnosci/wierze-w-kosciol-chrystusowy/>

Grudzień to miesiąc zawiły, czasem srogi czasem miły

Duża część Adwentu przypada na miesiąc grudzień. Nazwa miesiąca pochodzi prawdopodobnie od słowa "gruda", gdyż w tym czasie zwykle zalegają już grudy śniegu lub zmarznięte grudy ziemi. Grudzień w cyklu kalendarzowym zamyka pewien okres i otwiera nowy – to czas oczekiwania na narodziny Jezusa, a następnie na przyjście Nowego Roku kalendarzowego. Szczególną rolę w tym czasie odgrywał oczywiście Adwent (z łac. adventus – „przyjście”) – okres postu poprzedzającego Święta Bożego Narodzenia. Dawniej w tym czasie nie jedzono mięsa, tłuszczu pochodzenia zwierzęcego, nie pito alkoholu, a w środy i piątki powstrzymywano się od spożywania nabiału. Był to czas spokojny, nie organizowano zabaw, nie grano na instrumentach, które chowano nawet do skrzyni, a co rano wierni spotykali się na roratach, gdzie zapalano specjalną świecę zwaną roratką. W adwencie nie wolno było pracować na roli. Według tradycji w adwencie ziemia odpoczywa; ziemia jest święta, nie wolno jej było zatem ruszać.

Ponieważ Święta Bożego Narodzenia zwane są też w folklorze Godami, z tego też względu chłopcy oprócz nazwy Święty Adwent używali także określenia Przedgody. Początek Przedgodów przypada na niedzielę między 27. listopada a 3. grudnia. Brak ściśle określonej daty rozpoczęcia Adwentu zaowocował przysłowiami odnoszącymi się do dni, którym patronowała święta Katarzyna (25.11) i święty Andrzej (30.11):

Święta Katarzyna adwent rozpoczyna, a święty Jędrzej jeszcze mędrzej.

Święta Katarzyna Adwent zawiązuje, a święty Andrzej jej poprawuje.

Inne przysłowia związane z Adwentem to:

Gdy w adwencie szadź na drzewach się pokazuje, to rok urodzajny nam zwiastuje.

W adwenta same posty i święta.

Kto ziemię w adwent pruje, ta mu trzy lata choruje.

Kto się zaleca w adwenta, będzie miał żonę na święta.

W adwencie same zięcie, w karnawale nie ma wcale.

Kto się w adwencie żeni, temu w zapusty się odmieni

Mały Franciszek

W małym miasteczku Anioł się zjawił
Zupełnie nagle, niespodziewanie.
Przyszedł do młodej, pięknej Maryi,
Przyniósł Jej z nieba wielkie przesłanie.

Mówił poważnie, jasno, z szacunkiem,
Nazwał Maryję Błogosławioną.
To ją zdziwiło, bo nie wiedziała,
Co jest ukryte za słów zastoną.

Anioł rzekł do Niej, by się nie bała,
Znalazła bowiem łaskę u Boga.
Urodzi Syna i nazwie Go Jezus,
A On bez końca będzie panował.

Maryja była bardzo zdziwiona,
Nie rozumiała jak to się stanie,
Więc rozmawiała trochę z Aniołem,
A On wyjaśnił każde pytanie.

I choć nie wszystko stało się jasne,
Maryja wielką misję przyjęła,
W ciszy, skupieniu, w poddaniu Bogu
Rozpocząła się nowa era.

Insignia Królewskie i Chóry Anielskie

Kochane dzieci, 1 Listopada w Kościele przypadała Uroczystość Wszystkich Świętych. Święci radują się w niebie z oglądania w bliskości Pana Jezusa. Dlatego zapraszamy Was na Bal Wszystkich Świętych. Przyjdźcie 18 listopada o godz. 15.30 do auli parafialnej w przebraniu dowolnego świętego. Na balu czeka Was wiele niespodzianek.

Niedługo rozpoczyna się też Nowy Rok liturgiczny i Adwent, czyli czas radośnego oczekiwania na narodziny Jezusa.

Czas więc na robienie adwentowych postanowień. Mają one wyrażać wewnętrzne przygotowanie do Bożego Narodzenia i chęć przemiany życia.

Czekać na narodzenie Jezusa możecie z Matką Bożą. Dlatego radość Jej sprawi Wasza obecność na Roratach, na które przynieście lampiony, najlepiej własnoręcznie zrobione. Na wspólne robienie lampionów zapraszamy Was 25 listopada o godz. 15.30 do auli parafialnej. Przynieście z sobą pół litrowy stoiczek.

Adwentowy konkurs plastyczny będzie polegał na wykonaniu insigniów królewskich dla Chrystusa Króla Wszechświata oraz Anioła, który przyłączy się do Chórów Anielskich przy Żłóbku narodzonego Dzieciątka Jezus. Życzę Wam owocnego czasu oczekiwania na Boże Narodzenie.

Pozdrawiam Was - Wasz Anioł

Wydarzyło się w parafii

Wystawa poświęcona pamięci Czcigodnej Sługi Bożej Stanisławy Leszczyńskiej

MATKA MATEK
STANISŁAWA LESZCZYŃSKA

Polonia z obozu Auschwitz-Birkenau
odtrzymała 3000 parafii.

"Nie nigdy dzieci zabijajcie nie Holmo"

„Dzięki tej wystawie poznaliśmy cichą bohaterkę z Auschwitz - Birkenau której życie ma swoją symboliczną wymowę. Zobaczyliśmy w niej przepiękną a zarazem skromną postać której celem było ratowanie życia, zaufanie do niego czy walka o każde życie. Na Ławnej Górze znajduje się kielich na nim naszyły atorech kobiet. Jedną z nich to Stanisława Leszczyńska z przytulającym się naszym dzieckiem - symbolem jej miłości. Niezwykła kochanka, kochająca dzieci, głęboko wierząca, odważna szczególnie podczas wojny. Jaka szkoda, że wciąż tak mało o niej wiemy. Ta wystawa przybliżyła nam jej postać. Dziękujemy Póży Opatrzności, że 12-IV-2021 roku ponownie rozpoczął się proces beatyfikacyjny sługi Bożej Stanisławy Leszczyńskiej. W imieniu Parafialnego Oddechu Akcji Katolickiej Przeser Marianna Ogłowska

Wpis do Księgi
pamiątkowej
wystawy

28.09.2022
Koronka na
ulicach miast

4.10.2022
Odpust parafialny

13.10.2022
Nabożeństwo
Fatimskie

Wspólne
robienie różańców.
Wystawa

